

26-го июня 1922 года кабинет Предгубиспо.

Тов. НЕЙБАХ. Президиум Губисполкома разобрал вопрос о происшедшем в то между Вами и уполномоченным Губисполкома при "АРА" и рев все надлежащие материалы и выслушав объяснения наш ряд мелких разногласия в действительности существовавших взаимных обидных полонении и считает необходимым дальнейшую тов. ДРАГУНСКОГО как представителя при АРА. Получив сообщения от м-ра МЕЙТЛАНДА по вопросу о его переводчике ливанец о некоторых доводах отглашавших на оставление о замене переводчика открытым. Считаю, что ряд недоразумений до сих пор урегулируются теми взаимостношениями, которые должны установиться между представителем Губисполкома и представителем "АРА" м-ром

М-р МЕЙТЛАНД. В таком случае я хочу просить командировать тов. ДРАГУНСКОГО в Москву или Минск за получением инструкции для дальнейшей работы, так как происшедший конфликт произошел не столько за неактивности тов. ДРАГУНСКОГО, как из-за его неясным отношением "АРА".

Тов. НЕЙБАХ. Против командирования тов. ДРАГУНСКОГО я возражений не считаю, что наиболее целесообразным было бы командировать Москву для выяснения всех вопросов, можно ли считать их исчерпанными.

М-р МЕЙТЛАНД. Перед тем, как перейти к следующим вопросам я должен отметить, что постановление Президиума Губисполкома в отношении тов. ДРАГУНСКОГО не является окончательным.

против не з

ОКМИ по вои
в оказавши
против или
е этого Ко
с в плоск

ное постано
сок права и
на этом сав
Комитети, к

не хотел в
нить Считаю, что м-р МЕЙТЛАНД, как член комитета сам и
вопрос о его перерешении.

М-р МЕЙТЛАНД. Считаю необходимым все заявления поданные, как в АРА отдельным членам комитета рассмотреть.

Тов. НЕЙБАХ. Этого я и не оспариваю.

М-р МЕЙТЛАНД. Согласен на перерешение вопроса в Комитете.

Тов. НЕЙБАХ информирует об отъезде в службу командировку бернии и исполнению обязанностей Предгубисполкома тов. ДУВИНСИ. М-р МЕЙТЛАНД возбуждается вопросом о квартале и пакгаузе по которым тов. НЕЙБАХ считает, что по первому вопросу отдается распоряжение согласно прос а по второму будет изменено.

Фиксировал Зам. Отв. Секретаря

/БОЛО

26

ГОМЕЛЬ, АКТ 2: МАЗГІ ЎПАЎНАВАЖАНАГА

Кадровая стабілізацыя. — Шкодныя пасылкі.
— 8 тысяч галодных дзяцей. — Камсамольцы
з апэтытам. — Газэтная атака. — Драгунскі
адхілены. — Перамовы пад стэнаграму. —
Нямэтазгодныя й непажаданыя

Напачатку вясны новым старшынём губвыканкаму стаў уплывовы камуніст Ілья Нэйбах. Улада стабілізавалася, у горадзе пачалі адчувацца перамены да лепшага. Але на запыты Мэйтланда ў губвыканкаме па-ранейшаму ніхто не рэагаваў.

У Маскве кіраўнік АРА палкоўнік Гаскел сустрэўся з упаўнаважаным савецкага ўраду Аляксандрам Эйдукам і папрасіў умяшання. Для вывучэння сытуацыі зь Менску ў Гомель быў прапраўлены памочнік упаўнаважанага беларускага ўраду Блехер. Блехер адказваў за сувязі з ЧК—ГПУ й меў сваё бачанне, як трэба працаваць з амэрыканцамі. Ён сустрэўся з мясцовым кіраўніцтвам, правёў перамовы з Мэйтландам і Рамсэем. У Гомелі была ўведзеная пасада ўпаўнаважанага губвыканкаму для працы з АРА.

Прызначаны на пасаду мясцовага ўпаўнаважанага камуніст Драгунскі некалі працаваў у Амэрыцы, гаварыў па-ангельску й заявіў, што гатовы цалкам паклапаціцца пра ўсе законныя патрэбы АРА.

Мэйтланд узрадаваўся: цяпер будзе як вырашаць шматлікія практычныя праблемы. Менш чым праз два месяцы ў лісьце ў Маскву кіраўнік акругі так апіша супрацу:

На наш запыт наконт мэблі Драгунскі адказваў, што нам ня трэба мэблі. У адказ на просьбу даць ахову для складоў мы чулі, што яшчэ нічога не было скрадзена і вартаўнікі не патрэбны. Цалкам блякаваліся нашыя патрабаванні новых складоў для выдачы прадуктаў. Ягоня мазгі надзвычай плённа выдумлялі прычыны й тлумачэнні, чаму нашыя просьбы ня могуць быць задаволеныя, і на шляху нашай далейшай працы быў пастаўлены каменны мур.

Мэйтланд пісаў, што Рамсэя й яго замучылі бясконцыя размовы Драгунскага пра гонар і годнасьць афіцыйнага прадстаўніка ўлады й патрабаванні паважаць ягоныя паўнамоцтвы. Але ўпаўнаважаны ігнараваў просьбы амэрыканцаў ня толькі з капрызлівага характару. У траўні да высновы, што АРА ў Гомелі непатрэбная й нават шкодная, канчаткова прыйшоў і новы кіраўнік губвыканкаму Ілья Нэйбах. Ён заявіў, што ў даверанай яму губэрні голаду няма й тутэйшая ўлада сама ў стане дапамагчы і вырашыць свае праблемы. Нэйбах пісаў у Маскву:

У справе беспасярэдняй дапамогі тым, хто мае патрэбу, у Гомельскай губэрні АРА дагэтуль нічога не зрабіла. Ёсць пэўнае імкненне з боку АРА прадаць як мага больш тавару за наяўны разьлік. Пры такіх умовах у мясцовай улады няма й ня можа быць ніякай зацікаўленасьці несьці велізарныя выдаткі дзеля ўтрыманьня мясцовага аддзяленьня АРА. Апроч усяго, мясцовая адміністрацыя АРА настойвае на ўтварэньні камісіяў дзеля разьмеркаваньня прадуктаў ад розных зямляцтваў у Амэрыцы ў складзе прадстаўнікоў буржуазіі й сьвятарства — тэндэнцыя яўна контрарэвалюцыйная й таму недапушчальная.

Упаўнаважаны савецкага ўраду Эйдук абмеркаваў ліст Нэйбаха з кіраўніком АРА палкоўнікам Гаскелам. Той паабяцаў падрыхтаваць адказ і зьвярнуўся па аргумэнты да кіраў-

ніка Гомельскай акругі. Мэйтланд хутка падрыхтаваў ліст:

Спыненне выдачы будзе сур'ёзнай памылкай, ніякі аргумент на карысьць працягу ня будзе залішні. Колькасьць паштовак-замоваў да сваякоў за мяжой нават пасья сканчэньня рэкламнай кампаніі сьведчыць, што гэтая ідэя шырока ўмацавалася. Статыстыка сельскагаспадарчага аддзелу аптымістычная што да ўзараных плошчаў, але не бярэ пад увагу нястачу насеньня. Я сумняюся, што ўраджай зьбяруць больш чым з паловы земляў. У наступную зіму й вясну будзе крытычная сытуацыя з харчаваньнем. АРА й амэрыканскі народ таксама маюць маральны абавязак паставіць прадукты, замоўленыя дзякуючы нашай рэкламнай кампаніі; рэзкае спыненне даставаў выкліча вельмі адмоўнае стаўленьне да амэрыканцаў.

Гомельскія ўлады таксама хацелі выправіць памылку, якая дазволіла прыезд АРА. Афіцыйны ліст у Маскву за подпісамі старшыні губвыканкаму Нэйбаха і ўпаўнаважанага Драгунскага канстатаваў:

АРА ў Гомелі прыносіць болей шкоды, чым карысьці, бюро губкаму партыі ў поўнай згодзе з прэзыдыюмам губвыканкаму лічаць далейшае знаходжаньне місіі непажаданым і нямэтазгодным.

Аднак урад у Маскве не пагадзіўся з гомель-

скімі ўладамі. Апэрацыі АРА было вырашана працягваць. Напрыканцы траўня ў Гомель прыбылі два вагоны лекаў, мэдычнага абсталяваньня й матэрыялаў. Напачатку чэрвеня зь Менску прыехаў Ралф Герц, які дапамагаў разьмяркоўваць мэдычныя грузы ў шпіталі. Асноўную частку справаздачы пра пабачанае Герц прысьвяціў, аднак, не пагрозам эпідэміяў і хваробаў:

Крайняя патрэба ў мэдычных пастаўках застаецца, аднак існуе вельмі вострая патрэба харчаваньня ў шпіталёх. Пайка зрэзаная амаль да нуля. Гэта асабліва тычыцца дзіцячых шпіталёў і дамоў. Ад пяці да васьмі тысяч дзяцей з галоднага Паволжа зваліліся на губэрню без папярджаньня й без забесьпячэньня. У адным са шпіталёў, які я наведваў, знаходзіцца 130 дзяцей, зь іх 95% пакутуюць ад недаяданьня, і цяпер яны ў горшым стане, чым калі толькі прыбылі. Магчыма, я выходжу за межы маёй справаздачы, але сп. Мэйтланд кажа, што ён паслаў на гэтую тэму ўжо некалькі паведамленьняў, і я толькі хачу гэта падкрэсьліць.

Герц прасіў дазволу адкрыць у Гомелі мэдычны аддзел пад кіраўніцтвам Мэйтланда. Кіраўнік акругі зьвярнуўся ў губвыканкам з просьбай даць склады пад мэдычныя грузы — адказу не было.

Калі ў Гомель прыйшлі першыя вагоны з агульнай гуманітарнай дапамогай для бясплатнае раздачы тым, хто мае найбольшую патрэбу, Мэйтланд, здавалася, мог уздыхнуць з палёг-

кай. Можна было спадзявацца, што сьціхнуць абвінавачаньні, быццам АРА дапамагае толькі выбранай частцы насельніцтва, якая мае сваякоў за мяжой.

Але дачыненні з губвыканкамам нават пагоршыліся. Улады настойвалі на разьмеркаваньні вылучна праз свае камісіі, Мэйтланд не пагаджаўся. У выніку кампрамісу прадстаўнікі ўлады ўвайшлі ў мясцовыя камісіі, афіцыйна — з мэтай запабегчы спэкуляцыі.

Аднак у ход пайшоў хабар, камісары самі сталі забіраць пасылкі сабе, прадаваць на рынку й прысабечваць выручку. У адным раёне мясцовы камітэт камсамолу захапіў склад з амэрыканскімі прадуктамі, апячатаў і прыгразіў арыштаваць любога, хто сунецца. Мэйтланду нечакана давалося ня толькі прыкладаць намаганьні, каб дапамога патрапіла на адрас, але й пільнаваць яе ад хцівых афіцыйных прадстаўнікоў.

У траўні ў кантору АРА прыйшла вестка пра загадкавую сьмерць амэрыканскага грамадзяніна ў Мазыры. Мендэль Бягун займаўся разьмеркаваньнем дапамогі Джойнту. Мэйтланд зьвярнуўся да Драгунскага з просьбай даведацца прычыну сьмерці й дзе знаходзіцца цела, але не атрымаў адказу.

Тымчасам у амэрыканскую кантору ўсё больш людзей сталі зьвяртацца са скаргамі на дадатковыя паборы, якімі абкладалі пасылкі пошта, а таксама асобы, што выдавалі сябе за агентаў АРА. Мэйтланд перадаў Драгунскаму некалькі фальшывых расьпісак і картак з па-

значанымі прозьвішчамі й адрасамі самазваных прадстаўнікоў АРА. Рэакцыі не было.

4 чэрвеня ГПУ арыштавала гомельскага рабіна Барышанскага. 6 чэрвеня газета «Полеская правда» апублікавала артыкул «Ціханаўцы юдэйскага веравызнаньня», дзе тлумачыліся прычыны арышту й падрыўная роля АРА:

Габрэйскія буржуазна-клерыкальныя групы... расьперазаліся й адкрыта павялі шалёную працу дзеля арганізацыі ўсіх рэакцыйных і косных элемэнтаў габрэйскай буржуазіі... Дзеля гэтага яны перадусім імкнуцца падвесьці пад сябе матэрыяльна-філянтрапічную базу шляхам сувязі з аддзяленьнем АРА ў Гомельскай губэрні, якая, атрымліваючы з Амэрыкі сякія-такія прадукты для разьмеркаваньня сярод габрэйскага насельніцтва, што церпіць нястачу, стварала ва ўсіх гарадох і мястэчках камітэты з рабінаў і прадстаўнікоў габрэйскай буржуазіі, куды яны для праформы меліся ўводзіць аднаго прадстаўніка выканкаму. Губвыканкам своечасова ўмяшаўся й распусьціў усе гэтыя камітэты.

З абвінавачаньнямі выступаў ананімны аўтар М.Х. Мэйтланд зьвярнуўся ў рэдакцыю з патрабаваньнем зьняпраўдзіць апублікаваньня матэрыялы як «хлусьлівыя й беспадстаўныя». Зварот застаўся без адказу.

Апошняя кропляй, якая перапоўніла цярплівасьць Мэйтланда, стала абвестка ў друку за подпісам Драгунскага. Упаўнаважаны тлума-

„Тихоновцы шудейскаго вероисповедання“.

Еврейские буржуазно-капиталистические группы в Гомеле в последние время по-прежнему, очевидно, также чувствуют такти и даже частью иногда присущий им бо- лезни власти предержащих. Обладатели „РЕП“ овладелись им до тех пор отчасти и Гомельской области, они в по- следнее время, что называлось распосла- лись и открыто ввели беспартийную работу во Солотечню и организовали сеть режис- сионизма и носила элементов еврейской крупной и мелкой буржуазии против предпринимателя Советской власти ме- р борьбы с остатками средневековья и характеризации в виде лидеров, шибоботы и др. объектом режиссирования — влиянии на массы, на еврейских трудящихся, ка- кие пытаются сохранить в своих руках режиссировали еврейская буржуазия — во главе с раввинами. Все эти режиссионные мероприятия группировки во главе с раввином Барышанским и другими стрем- ления были сосредоточены в значительной степени раздувательную, временно, широ- кую общину — естественных свободных и мерзав обесчелить в ней себе полное доминирование и влияние.

Для этого они — прежде всего — стреми- лись подвести под себя материально-о- фальсифицированную базу, путем связи с отделением „АРА“ в Гомельской губер- нии ипотрибуция из Америки, как-либо продукты для распределения между еврейским населением, население, создавая для этого во всех горо- дах и местностях комитеты на равнинной и предкавказской еврейской буржуазии, куда они для професии представляли ко- митет одного еврейскими Исполкома, Гомельским совхозом еврейской и раздвинул все эти комитеты.

Во время изгнания еврейской власти равнинной в „Аматворитские“ проводку свою объективную кампанию помощи го- лодавшим. Провела группа евреев из- вешеством из Евратерновской губернии. Весь город ставится на ноги, в синаго- гах происходят собрания, производится сборы, собираются деньги в продукты для помощи „своим“ голодающим. Вме- ду того, что в 2 десятках синагог в го- меле оказывается очень мало ценностей представляемых Советской власти матери- ально режиссировать, т. е. равнинной про- извести среди состоятельных групп на- рейского населения дополнительные сбор- щинами, деньгами или хлебом для помощи голодающим также, как это бы- ло сделано в Гомели, Быхове — и других

коммунах, — мешавшими же за свои революционные возмущения по 2 — 4 годами. На этой конференции стояли вопросы о еврейской школе, о культурной работе на еврейском языке и т. д. Раввин Барышанский, который попросил дать такую возможность выступить на конференции за оставление „квотиров“ кооперативов, но на конференции никакой поддержки не встретил. Он держит себя очень разо- чарованно, говоря тем, что „наше время еще только наступит“.

После конференции во всех синаго- гах и во всем равнинном еврейском полушарии возмущается — общинам на- правления против еврейской конференции и ее решения, против естественных РЭП и при- лие мероприятия с остатками власти до ликвидации лидеров. Собрания и „митинги“ в синагогах происходят чуть ли не каждую субботу. Гомель равнинной ак- тивно пытаются развить, режиссионной фанатизмом еврейских ассоциаций и мел- ких ремесленников, действуя исключитель- ными средствами за их политическое освобо- ждения, для и естественных еврейских.

На 2-ое июня комитетом по ликвида- ции лидеров при Губинформбюро составлен митинг на тему: „Культура, пропаганда и др. вопросы еврейских рабочих и трудящихся“. За 2 дня в количестве этого митинга рав- нин Барышанский и другие обидели уже сформирован и обобщенный весь материал еврейской под угрозой обвинения обяза- тельно пройти на этот митинг. Еще с 2 часов дня мая, где назначен митинг, был объявлен митинг санкционирован и вликого рода другой санкционирован аудоний, которая организует этот митинг в „дру- жин“ еврейской естественной реакции, представляющей еврейские и маршбразы на этот митинг не один человек, рав- нин Барышанский, встретили встреч- лившими обещания, этот Гомельский, еу- дейского вероисповедания, между прочим, отсрочке в своей речи также полу- чи: „За помощью нет вам, широк, не всем, там такого гомеля, как за 2 года — гомель- ствовании советской власти“, „дана и буду еврейская, еврейская, меня освобо- дите“. Коммунистический он назвал — капиталист, представляющий русским комму- нистам и т. д. От этого — митинга — естественной естественной природы — в такой раз, что с кулаками стали набрасываться на митинг там коммунистов и призывали митинг чуть ли не разогнать силой.

Несомненно была эта митинга без

чыў, што ўсе запыты наконт бясплатнай харчо- вай дапамогі трэба накіроўваць ня АРА, а ка- мітэту разьмеркаваньня прадуктаў, які ўзна- чальваў сам Драгунскі. 13 чэрвеня Мэйтланд напісаў ліст старшыню губвыканкаму й адна- часова разам з Рамсэем адправіў тэлеграму ў штаб-кватэру ў Маскву:

Далей працаваць немагчыма, спыняем выдачу пасылак, рэкамэндуем адклікаць місію з Гомелю.

Наўздагон у гэты ж дзень Мэйтланд паслаў у Маскву ліст, дзе тлумачыў сваё абурэньне дзе- яньнямі ўпаўнаважанага:

Драгунскі абсалютна нічога ня варты, за месяц працы ён не зрабіў ніводнай рэчы, пра якую мы прасілі. Уся ягоная ўвага й дзейнасьць скірава- нья супраць АРА. Ён нават сьвядома перакруч- ваў пераклад маіх размоваў са старшынём губ- выканкаму, каб сапсаваць нашыя дачыненні. На любую нашую просьбу ён адказвае тлумачэнь- нем, чаму нам непатрэбнае тое, чаго мы просім, альбо проста заяўляе, што гэта немагчыма.

Пераход амэрыканцаў ад абароны ў атаку засьпеў афіцыйны Гомель зьнянацку. Наступ- най раніцай, 14 чэрвеня, адбылася тэрміновая сустрэча кіраўніка акругі са старшынём губвы- канкаму. Мэйтланд запатрабаваў звольніць Драгунскага «за 24 гадзіны». Нэйбах заявіў, што нічога ня ведае, і паабяцаў разабрацца. Драгунскі быў часова адхілены ад выкананьня

Гомельскія габрэі здолелі ў свой час адбіцца ад пагрому, але ад газэты «Полеская правда» й савецкай улады ўратавацца ня ўдасца

сваіх абавязкаў да прыняцця канчатковага рашэння прэзідыюмам губвыканкаму. Усе справы было дамоўлена вырашаць беспасярэдне з самім старшынём.

Мэйтланд вырашыў замацаваць поспех: на наступны дзень ён прадыктаваў і накіраваў Нэйбаху яшчэ тры падрабязныя лісты са скаргамі на Драгунскага, дзе пералічыў усе свае просьбы, якія заставаліся без вырашэння й адказу.

У Маскве на канфлікт зрэагавалі як амэрыканцы, гэтак і ўлады. Са штаб-кватэры АРА тэлеграфавалі не спыняць выдачы пасылак. У сваю чаргу ўпаўнаважаны Эйдук рэкамандаваў губвыканкаму быць пільнымі, але працягваць супраць. Неўзабаве Мэйтланд паведамляў:

19 чэрвеня. Паветра значна ачысьцілася. Драгунскі часова адхілены, і, калі яго зусім прыбраць, мы ўпэўненыя, праца пойдзе лепш. Аднак калі яго адхілілі толькі часова й ён вернецца на працу з АРА, мы гэтаксама ўпэўненыя, што ніякага паляпшэння ня будзе.

Празь дзесяць дзён, 28 чэрвеня, у кабінэце старшыні губвыканкаму адбыліся першыя амэрыканска-гомельскія перамовы пад стэнаграфаму:

Тав. Нэйбах: Прэзідыюм губвыканкаму разабраў пытаньне канфлікту паміж Вамі і ўпаўнаважаным пры АРА й знайшоў, што шэраг дробных рознагалосьяў быў выкліканы агульным станам

справаў, і лічыць неабходнай далейшую працу тав. Драгунскага як прадстаўніка пры АРА.

М-р Мэйтланд: У такім выпадку хачу прасіць выправіць тав. Драгунскага ў Маскву ці Менск па інструкцыі для далейшай працы, бо канфлікт адбыўся з прычыны ня гэтулькі неактыўнасьці тав. Драгунскага, колькі ягонага неразумьня дзеяньняў АРА.

Тав. Нэйбах: Супраць нічога ня маю й лічу, што найбольш мэтазгоднае выпраўленьне ў Маскву. Ці можна лічыць пытаньне вычарпаным?

М-р Мэйтланд: Перад тым як перайсьці да іншых пытаньняў, мушу выказаць шкадаваньне ў сувязі з такой пастановай прэзідыюму губвыканкаму. Ці застаецца тав. Драгунскі таксама старшынём камітэту разьмеркаваньня прадуктаў?

Тав. Нэйбах: Застаецца. Лічу, што дробныя непаразумьні з прычыны адсутнасьці каардынацыі будуць зьліквідаваныя й праца будзе праходзіць у кантакце, як і належыць быць паміж прадстаўнікамі РСФСР і АРА.

М-р Мэйтланд: Калі праца будзе каардынавацца, нічога супраць ня маю.

Тав. Нэйбах: Абвестка ў газэце ў справе прыёму заяваў на разьмеркаваньне прадуктаў, падпісаная тав. Драгунскім, была дадзеная згодна з пастановай камітэту, нават насуперак жаданьню тав. Драгунскага.

М-р Мэйтланд: Адзначаю, што, калі камітэт так пастанавіў і надрукаваў абвестку ў газэце, ён перавысіў свае паўнамоцтвы й ягонае паседжаньне трэба лічыць несапраўдным. Я на гэтым пасе-

джаньні не прысутнічаў, хаця я галоўны сябра камітэту як разьмеркавальнік прадуктаў.

Тав. Нэйбах: Я не ўхваляю пастановы камітэту, але не хацеў яе скасоўваць, бо лічыў, што м-р Мэйтланд як сябра камітэту сам паставіць пытаньне аб яе перарашэньні.

М-р Мэйтланд: Лічу неабходным разгледзець усе заявы, пададзеныя як АРА, гэтак і сябрам камітэту.

Тав. Нэйбах: Я гэтага не аспрэчваю.

М-р Мэйтланд: Згодны на перарашэньне пытаньня ў камітэце.

Мэйтланд загаварыў пра жыллё й склады, Нэйбах паабяцаў аддаць неабходнае распараджэньне. Старшыня таксама паведаміў, што ад'яджае ў службовую паездку па губэрні й на чале губвыканкаму застаецца яго намесьнік Дубіна. Усе пытаньні — да Дубіны.

Ледзьве пасьпела высахнуць чарніла стэнаграмы, як у губвыканкаме пачалі складаць новы ліст у Маскву:

Прэзыдыюм Гомельскага губвыканкаму мусіць паўторна ўзьняць пытаньне пра нямэтазгоднасьць і непажаданасьць знаходжаньня АРА ў Гомелі. Губэрня ня ёсьць галоднай губэрняй, праца АРА накіраваная вылучна на разьмеркаваньне пасылак з Амэрыкі для дробнай буржуазіі. АРА выстаўляе рознага кшталту капрызлівыя патрабаваньні да губвыканкаму самым бесцырымонным чынам, напрыклад, патрабуючы за 24 гадзіны прыбраць прадстаўніка губвыканкаму Драгунска-

га, што ёсьць спробай скампрамэтаваць савецкую ўладу. АРА палітычна таксама непажаданая, асабліва ў Гомельскай губэрні, якая мяжуе зь Бelay Польшчай.

Гэты ліст празь дзень пасля візыту Мэйтланда ў губвыканкам падпісаў намесьнік старшыні Дубіна і ўручыў упаўнаважанаму Драгунскаму, які накіроўваўся на сустрэчу з упаўнаважаным ураду РСФСР Эйдукам. Дубіна прасіў перадаць адказ на зварот гомельскіх уладаў асабіста праз упаўнаважанага.

Напачатку ліпеня Драгунскі выехаў у Маскву.